

LA DOTZENA DEL DIABLE DE JULI GARRETA

Pepito Colomeda Sastre (1888-?), germà del meu avi Lluís, que l'any 1929 va anar a viure a França i mai més va tornar, havia treballat alguns estius dels anys 20 de cambrer a la fonda de cal Gambo (actual número 10 del carrer Pintor Joan Massanet), propietat de Cristina Ramis Sabadí (1862-?) –vídua de Josep Paradís Flaqué 'El Gambo' (1855-?)– i el seu fill Josep Paradís Ramis El Gambo (1887-1966). Allí va ser testimoni d'una anècdota premonitòria de final fatal proferida pel compositor Juli Garreta.

Aquesta anècdota fou recollida per Eugeni Molero al llibre La Principal de la Bisbal (1988) i reproduïda per Lluís Albert a l'escrit "La sardana a l'Escala" (L'Escalenc maig 2007) i Jordi Gallegos al llibre L'Escala des de l'empostissat (2008). Nosaltres, ara, en un intent de contextualitzar l'anècdota, volem endinsar-nos en les creences supersticioses d'origen nordeuropeu que van deixar petjada en el compositor i van suscitar l'esmentat vaticini.

La fonda de cal Gambo amb la mestressa Cristina Ramis asseguda davant la porta d'entrada a l'establiment. Sobreimpressionat a la dreta, el compositor Juli Garreta autor de la fatal anècdota. (Fotografia: arxiu de M. T. Pagès).